

Ivan Pavao II. i nasljeđe svetosti

Ivan Pavao II. promijenio je svijet "jednostavnom silom nedvojbeno dobrog života". Godinu dana kasnije, biskup Javier Echevarría prisjetio se Papinog pogreba i podijelio s nama svoja razmišljanja.

7.04.2006.

Nitko ne može zaboraviti vjetar koji je okretao stranice evanđelja koje je bilo položeno na običan drveni lijes pred bazilikom Sv. Petra, na lijes koji kao da je bio

**okružen čitavim svijetom:
kardinali, kraljevi, predsjednici,
obični ljudi, vjerski vođe, novinari
i prije svega mladi iz cijeloga
svijeta a uz njih i nebrojeno
mnoštvo onih koji su sve to pratili
iz svojih domova. Ivan Pavao II.
potrošio je svoj život u
nastojanjima usmjerenim prema
svem svijetu i na kraju, na
njegovom pogrebu, svijet mu je
uzvratio. Čak i za one koji se nisu
slagali s njim, umirućim papom,
postao je po neporecivoj dobroti
svojeg života nijemi magnet,
privlačna točka u kojoj se gomilalo
jedinstvo, ljubav, međusobno
poštovanje i dobra volja.**

Prerano je da bi se mogao sažeti tako bogat život, no prisjećajući se događaja prošlog travnja, nemoguće je ne zapitati se o dugoročnom utjecaju Ivana Pavla II. Povjesničar Christopher Dawson jednom je rekao da “sve što je potrebno kršćaninu

kako bi promijenio svijet jest da bude kršćanin” i mislim da nije prerano reći da je Ivan Pavao to zaista i bio.

Ivan Pavao II. je nedvojbeno promijenio položaj papinstva u svijetu. I danas u Rimu možete osjetiti ostatke njegove prisutnosti u neviđenim gomilama: u redu za molitvu na njegovom grobu i u ogromnom broju ljudi koji dolaze vidjeti njegovog nasljednika.

Rječiti je papa (homilije, govori, enciklike, pjesme, kazališne predstave i knjige) Ivan Pavao ipak znao da najdublji utjecaj ne će ostaviti kroz nešto što je napisao ili rekao, bez obzira kolika bila vrijednost tih riječi. Uistinu, ono što nam najjače ostaje u sjećanju su njegove simboličke geste: sjećamo se kako je ljubio zemlju kada je izlazio iz zrakoplova, njegovog prvog putovanja u Poljsku, posjeta Aliju Agci u zatvoru, njegovu spontanost i

bliskost s djecom i bolesnicima, tihu rječitost njegove patnje na prozoru papinskog apartmana. Ovo su jasni znakovi nečega dubljeg.

Jednom je, nakon što je smješten u bolnicu, govorio o potrebi propovijedanja "evanđelja patnje". Kada je njegov kraj došao u tišini, usred liturgije Velikog Tjedna koja slavi otajstvo smrti i nade u vječni život, pozornost cijelog svijeta privukla je i zadobila upravo njegova patnja i smrt. Vodstvo, ljubav, žrtva i služenje imaju sebi svojstven jezik i milijuni muškaraca i žena koji nikada nisu pročitali papinsku encikliku jasno su ga "čuli".

Ivan Pavao II. je prije svega želio ostaviti Crkvu spremnu na učinkovito služenje svijetu u novom tisućljeću i bio je jasno svjestan da najveći dar koji Crkva može ponuditi svijetu nije ništa manje od svetosti u

tijelima – svetaca, uvijek traženih i uvijek premalobrojnih.

Jedan od svetaca koje je kanonizirao, Josemaría Escrivá, je napisao:

"Svjetske krize su krize svetaca". Ovo nije pobožna fraza, nego duhovna istina i hladna, kruta svjetovna istina. Svi znamo tko su Augustin, Benedikt, Franjo Asiški, Toma Akvinski i Ivana Orleanska i kakav su utjecaj imali, no tko bi od nas znao reći koji su pape i carevi vladali svijetom u njihovo doba? Tijekom stoljeća, sveci ulaze u duhovni i intelektualni krvotok Crkve i svijeta, neprestano oblikujući mišljenja, srca i živote milijuna ljudi.

Od najvećeg je značaja činjenica da je Ivan Pavao II. kanonizirao više svetaca nego svi pape prije njega zajedno. Razmišljajući o novom tisućljeću koje je pred nama, napisao je: "Zahvaljujem Gospodinu što mi je omogućio da u ovim godinama

beatificiram i kanoniziram velik broj kršćana i među njima mnoge laike koji su postigli svetost u najobičnijim okolnostima života. Došlo je vrijeme da se svakome cijelim srcem ponovo ponudi taj visoki standard običnog kršćanskog života: cijeli život kršćanske zajednice i kršćanskih obitelji mora voditi u tom smjeru." (Novo Millennio Ineunte)

Ove kanonizacije nisu bile samo prepoznavanje herojskog služenja i kreposti, nego i više nego potrebno podsjećanje na poziv svakog kršćanina. Ukratko, sveci koje je Ivan Pavao proglasio, muškarci i žene koji su zaista bili kršćani i tako mijenjali svijet, su i dar i izazov. Oni su zadivljujuća baština svetosti, možda i najveća Papina ostavština, osim ako im se on sam jednog dana pridruži i tako glavno nasljeđe koje ostavlja više ne budu sveci koje je proglasio, nego svetac koji je on bio.

+ Javier Echevarría

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/ivan-
pavao-ii-i-nasljee-svetosti-2/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/ivan-pavao-ii-i-nasljee-svetosti-2/)
(15.08.2025.)